kan nytte at arbejde for denne Sag i hendes Kreds, saa kan Vanskelighederne overvindes.

Vi trænger til mere Samfølelse og bedre Samarbejde indenfor Dansk Kvindesamfund. Kredsene bør bedre end hidtil støtte hinanden i Arbejdet. Jeg vil rette en Opfordring til de gamle prøvede Kredse, at de tænker lidt paa de mange nye Kredse, der vokser op omkring dem og giver dem en Haandsrækning, hvor det tiltrænges. Hvor Afstanden ikke er for stor mellem Kredsene, kan de mindre Kredse yde hinanden Støtte ved at holde fælles Møder. Ogsaa fælles Medlemsmøder er udmærket en enkelt Gang. Det har vi forsøgt paa min Egn og været glade ved. Samarbejde med Egnens stedlige Foredragsforeninger kan anbefales og er flere Steder i fuld Gang til gensidig Tilfredshed. Ved et saadant Samarbejde opnaas, at der kommer flere Folk til Møderne og bliver bedre Forslag i en lille Kassebeholdning.

Vi har en Distriktsordning, som har til Formaal, at skabe bedre Samarbejde mellem Kredsene samt agitere for Oprettelsen af nye Kredse. Distriktsstyrelsen kan blive til stor Støtte for Kredsene, naar den foruden at ordne Distriktsmøder og Foredragsrækker vil søge at komme i Forbindelse med Kredsene og saa vidt muligt være raadgivende og vejledende. Det vilde være udmærket, om Distriktsstyrelsen fik nogle Penge at arbejde med, saa den kunde træde hjælpende til, hvor en Kreds er i Færd med at gaa i Staa paa Grund af økonomiske Vanskeligheder.

Hvert Distrikt burde have sit Agitationsfond. Hvorledes dette skaffes til Veje, maa hvert enkelt Distrikt afgøre for sig. Hver Kreds maa yde sin Skærv til et saadant Fond, men de store og velsituerede Kredse med Penge i Sparekassen maa gaa i Spidsen. Er vi først klar over, at vi trænger til et saadant Fond, vil Pengene kunne skaffes. Det skal nok vise sig ogsaa her, »er der en Vilje, findes ogsaa en Vej«.

Saa har vi Medlemsbladet. Det bør ikke glemmes eller forbigaas i Tavshed, hvor Talen er om Arbejdet indenfor Dansk Kvindesamfund. Bladet maa foruden at være Bindeled mellem Kredsene, være dem en god Hjælper i Arbejdet. Hver Kreds afgiver en stor Del af sit Medlemsbidrag til Bladet, derfor er det rimeligt, Medlemmerne forlanger noget for Pengene. At lede et saadant Blad til alles Tilfredshed vil være umuligt, thi ligesaa forskellige, som Medlemmerne er i Udvikling og Tankesæt, er de Krav, der stilles til Bladet. Men et kan vi sikkert enes om at kræve, at Bladets Ledere skal tage skønsomt Hensyn til alle Sider. Sker dette, saa bliver det næste at paaminde hinanden om Medlemmernes Pligter overfor *vort Blad*. Vi bør mere end hidtil føle os som vort Blads Medarbejdere. Der findes sikkert mange af Dansk Kvindesamfunds Medlemmer baade i By og paa Land, der kunde yde gode Bidrag til Bladet, og derved gavne vor fælles Sag langt mere end ved at sidde i hver sin Krog og kritisere det.

Lad os søge gennem vort Blad som gennem hele vort Arbejde indenfor Dansk Kvindesamfund at finde den gode Vilje hos hinanden, der er nødvendig, hvis vi — trods alle Forskelligheder — skal kunne fortsætte et godt og frugtbringende Samarbejde. *Johanne Andersen.*

Paa et Møde i Aarhus

den 24. November, indkaldt af Damerne Hulda Petersen og Anna Hansen, Aarhus, (Indsendere af nedenstaaende Indlæg), hvor D. K. som saadan ikke var repræsenteret, blev den i det efterfølgende omtalte Resolution som bekendt vedtaget. Vi finder Anledning til at fremhæve, at denne ikke maa forveksles med den paa D. K.'s Koldingmøde 1912 vedtagne Resolution ang. Grundlovsrevisionen. *Red.*

»I Junigrundlovens Aand«.

Kære Fru Lemche!

Deres Foredrag paa Skamlingsbanken og Deres Artikel i »Kvinden ag Samfundet« af 15. Novbr. har glædet mig meget, fordi De her saa klart har gjort den Opfattelse gældende, at vil man handle i Junigrundlovens Aand, saa kan *Mændene* af det gamle System ikke skrive Grundloven for *Vælgerne af det ny*. Det har De sagt saa godt, at det ikke kan siges bedre.

Men medens De mener, at Forslaget om de to Tempo anviser den eneste Vej, ad hvilken Kvinderne kan komme ind